

ACC. N:R M. 13729: 1-5.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Torkel Eriksson, Veberöd*
Härad: *Torna* Berättare: *Johan Olson*
Socken: *Veberöd* Berättarens yrke: *sv. vid. 1.*
Uppteckningsår: *1954* Född år *1890* i *Veberöd*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Uppgifter om sagesmannen. s. 1.

Sjunken gård. s. 2.

Bäckhästen. s. 3.

Klinta funn kastade sten mot Blentarps
kyrka. s. 4.

Klinta - bömer. s. 5.

H. G. 8.

H. G. 21.

Skriv endast på denna sida

ACC. N:R M. 13729:1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Johan Olsson:

Född 1890 i Kvarnbrodda, Veberöd. Tog studentexamen i Lund och påbörjade juridiska studier, varefter han drabbades av sinnesförändring. Arbetar nu hos sina bröder. Äger en poetisk talang som gör hans tillförlitlighet mindre säker. Har själv inplacerat bibliska och klassiska motiv i en del ortssägner.

ACC. N:R M. 13729:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

H. C. 8

I Hällestad finns det en stor sten, som är kvar efter en gård, som har sjunkit ner i jorden. Den stenen kan man inte flytta på, förrän djuren i den nybyggda gården börjar skrika, och därför står den fortfarande kvar.

ACC. N:R M. 13729:3.

Bäckahästen fanns i bäcken vid Hägnaden, där det finns ett stillastående vatten. Där rinner både den mot öster och väster gående bäcken upp. Bäckahästen höll till där, och på vintrarna kunde man höra hur han gnäggade. - Det var isen som skrek, när det kom luft mellan isen och vattnet.-Bäckahästen hade en lång man av istappar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

H C. 21

ACC. N:R M. 13729:4

En gång ville Klintafrun kasta en sten mot Blentarps kyrka med sitt strumpeband, men stenen gick sönder och en bit föll ner vid Kvarnbrodda och en annan vid Stampen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. N:R M. 13729:5.

Förr sade man, att klintaborna hade klintar på kroppen (vår-
tor eller svulster). De ansågs illmariga och vidskepligt folk
var rädda för dem.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

~~LUF 80~~